

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **DANYLIV CAPITAL a. s.**, se sídlem Hostivařská 92/6, Praha 10, zastoupeného Mgr. Filipem Němcem, advokátem se sídlem Václavské nám. 66, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2015, čj. 4624/15/5200-20446-702189, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2015, čj. 8 Af 29/2015 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Dne 24. 4. 2015 ve 23:40 hodin bylo do e-mailové schránky Městského soudu v Praze doručeno podání bez uznávaného elektronického podpisu označené jako „Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství“ odeslané z e-mailové adresy office@goodwillpartner.cz.

[2] Dne 27. 4. 2015 bylo do datové schránky Městského soudu v Praze doručeno podání shodného obsahu, odeslané z datové schránky společnosti GOODWILL PARTNER, s. r. o. Žaloba sestávala z 11 listů, na první straně byli označeni účastníci řízení a údaj, že žaloba směřuje proti rozhodnutí správního orgánu. Poslední list žaloby obsahoval článek IV. nazvaný „*Návrh rozhodnutí*“, v němž žalobce toliko konstatoval, že

„z uvedeného je patrné, že rozhodnutí č. j. 4624/15/5200-20446-702189 ze dne 23. 2. 2015 je nesprávné a nezákonné, dále že nesprávně probíhaly postupy, které předcházely jeho vydání,“ a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení. Zbývající listy žaloby byly prázdné, pouze obsahovaly v záhlaví logo společnosti GOODWILL PARTNER, s. r. o.

[3] Městský soud žalobu odmítl. Přítomnost loga na všech stranách žaloby nasvědčuje tomu, že nedošlo k technické chybě, v jejímž důsledku by se z obou datových zpráv vytratil veškerý text, nýbrž že žalobce z nějakého důvodu podal žalobu v této podobě. I pokud by k takové technické chybě hypoteticky došlo, je prakticky vyloučeno, aby se tatáž chyba projevila jak v e-mailové zprávě ze dne 24. 4. 2015, tak v datové zprávě ze dne 27. 4. 2015.

[4] Žalobcovo obecné a neurčité tvrzení na poslední straně žaloby, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné a že nesprávné byly i postupy předcházející jeho vydání, nezohledňuje žádná skutková ani právní specifika projednávané věci. Nelze jej tudíž považovat za řádně uplatněný žalobní bod podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Soud v této souvislosti odkázal na komentářovou literaturu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, čj. 7 As 15/2010 – 56. Žalobní body přitom představují jednu ze základních náležitostí žaloby podle § 65 a násl. s. ř. s., bez nichž nelze žalobu věcně projednat.

[5] Chybějící žalobní body zároveň představovaly fakticky neodstranitelný nedostatek žaloby, protože žaloba byla podána poslední den lhůty a rozšiřovat žalobu o nové žalobní body lze pouze v této lhůtě. Bylo tudíž nadbytečné vyzývat žalobce postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. k doplnění žalobních bodů. Městský soud proto odmítl žalobu pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

II.

[6] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost podle § 103 písm. a) a d) s. ř. s. Nesouhlasil s tím, že v řízení před městským soudem nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Namítl, že soud označil žalobu za úmyslně vadně podanou, aniž by zjišťoval skutkový stav; jednalo se o chybu, nikoli o úmysl stěžovatele. Při podání žaloby totiž nastaly technické potíže s obsluhou počítače a pracovnice stěžovatelova zástupce, která žalobu podávala, se nemohla přihlásit do datové schránky. K podání se vrátila ve večerních hodinách, kdy patrně došlo k náhradě většiny textu prázdnými poli ve formátu Word žaloby v okamžiku, kdy žalobu ve spěchu převáděla na formát PDF. Tato chyba se pak nutně promítla do všech stěžovatelových podání. Stěžovatelův zástupce již zajistil, aby v budoucnu k takové chybě nedošlo.

[7] Žaloba obsahovala projednatelné žalobní body: nezákonnost správního rozhodnutí a vady řízení, které předcházelo jeho vydání. Soud proto mohl stěžovateli přiznat právo upřesnit tyto žalobní body dodatečně. Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, čj. 7 As 15/2010 – 56, je nepřiléhavý, neboť stěžovatelovo podání nebylo blanketní žalobou.

III.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s usnesením městského soudu a tvrzení v kasační stížnosti považoval za účelová. Upozornil na nepřesnosti v

kasační stížnosti, stěžovatel nesprávně označil jako žalovaného v řízení o kasační stížnosti Městský soud v Praze.

IV.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] V projednávané věci stěžovatel uplatnil důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., avšak s ohledem na charakter přezkoumávaného soudního rozhodnutí je dán toliko důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Tento důvod je totiž speciálním důvodem ve vztahu k důvodům podle písm. a) až d) téhož ustanovení. Je-li dán důvod podle písm. e), vylučuje to důvody podle písm. a), c) a d), neboť nezákonným je rozhodnutí o odmítnutí návrhu (žaloby) nebo o zastavení řízení v každém případě i tehdy, byla-li v něm soudem nesprávně posouzena právní otázka ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., bylo-li řízení u krajského soudu zmatečné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nebo je-li rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[12] Podstatou kasační stížnosti je nesouhlas stěžovatele s právním názorem městského soudu, že žalobu nebylo možné věcně projednat, neboť neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek nebylo možné odstranit. Podle stěžovatele byly žalobní body vymezeny v článku IV. žaloby a jejich neurčitost bylo možné odstranit na výzvu soudu. Stěžovatel také namítl, že městský soud označil žalobu za úmyslně vadně podanou, aniž by zjišťoval skutkový stav věci. Nejvyšší správní soud stěžovateli nepřisvědčil.

[13] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání obsahovat také žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 věty druhé s. ř. s. lze rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.

[14] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

[15] Správní soudnictví je ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou: podle zásady dispoziční žalobce vymezuje rozsah soudního přezkumu, a proto se od něj oprávněně žádá procesní odpovědnost. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žaloba musí alespoň v nejhrubších rysech obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce rozhodnutí napadá. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout, a proto nelze přihlížet ani k dalším žalobním bodům doplněným po marném uplynutí lhůty k podání žaloby. Takto striktně pojímaná koncentrační zásada je však vyvážena poměrně příznivou dvouměsíční lhůtou pro podání žaloby, která žalobci poskytuje dostatek času pro formulaci žalobních bodů.

[16] Účelem žalobních bodů je vymezit rozsah soudního přezkumu, tj. jakými skutkovými a právními otázkami se má soud zabývat při posuzování zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, na rozdíl od konkretizace v žalobě již uvedeného žalobního bodu (v podrobnostech srov. například rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

[17] Nejvyšší správní soud rovněž judikoval, že „*v případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, že by žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neexistuje zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, čj. 7 As 15/2010 – 56, či ze dne 23. 10. 2003, čj. 2 Azs 9/2003 – 40, č. 113/2004 Sb. NSS).

[18] Z doručanky předložené žalovaným, která je součástí spisu městského soudu, Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 24. 2. 2015. Žalobce podal žalobu dne 24. 4. 2015 nejprve prostřednictvím emailu bez zaručeného elektronického podpisu, který dne 27. 4. 2015 doplnil datovou zprávou. Obsahem obou elektronických zpráv byl elektronický dokument PDF označený jako „15_04_24_Zaloba_4624_15_Danyliv capital.pdf“. Listinná podoba tohoto dokumentu čítala 11 listů. Na první straně bylo uvedeno, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., a byli zde označeni účastníci řízení a napadené rozhodnutí. Na poslední straně byl článek IV. s názvem „*Návrh rozhodnutí*“. Stěžovatel zde uvedl, že „*je z uvedeného patrné, že rozhodnutí č. j. 4624/15/5200-20446-702189 je nesprávné a nezákonné, dále že nesprávně probíhaly postupy, které předcházely jeho vydání*“, a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení. Zbývající strany byly prázdné, obsahovaly pouze logo stěžovatele v záhlaví.

[19] Obecné tvrzení, že žalobou napadené rozhodnutí „*je nesprávné a nezákonné, dále že nesprávně probíhaly postupy, které předcházely jeho vydání,*“ nelze ani při nejmírnějším posuzování považovat za žalobní bod, neboť stěžovatel neuvedl žádné konkrétní skutkové a právní okolnosti, na nichž se toto tvrzení zakládalo, a nevymezil tak rozsah, ve kterém měl městský soud přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Žaloba tudíž neobsahovala žádné žalobní body. Protože stěžovatel doručil takto formulovanou žalobu na soud až v posledních minutách posledního dne lhůty pro podání žaloby, nebylo již objektivně možné, aby dokázal doplnit chybějící žalobní body ještě ve lhůtě pro podání žaloby. Jednalo se o obdobnou skutkovou situaci, kterou se zabýval Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku čj. 7 As 15/2010 – 56. Městský soud byl tudíž oprávněn žalobu odmítnout, aniž by předtím vyzýval stěžovatele k odstranění vad žaloby postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[20] Je objektivní skutečností, že žaloba neobsahovala projednatelné žalobní body a že ji nebylo možné doplnit ve lhůtě pro podání žaloby. Nemůže být důvodná námitka, že popsaná situace nastala v důsledku tvrzeného pochybení stěžovatelova zástupce, který na soud odeslal nesprávnou elektronickou verzi žaloby. Zmeškání lhůty k podání žaloby nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). Pokud by soud umožnil stěžovateli pochybení napravit, *de facto* by mu tím prodloužil lhůtu pro podání žaloby. Soud by tak postupoval též v rozporu se zásadou rovnosti stran vyjádřenou v § 36 odst. 1 s. ř. s., neboť by přiznal stěžovateli příznivější postavení, než mu podle zákona náleželo.

[21] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 100 odst. 1 s. ř. s.).

[22] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. října 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu